

آچارکشی

چراغ دستشویی را خاموش نکنید

پوریا عالمی

• یکی از رهبران القاعده گفت آمریکا را نابود و سر اوپاما را از تنش جدا می‌کند.

به‌رحال همین که آدم بداند چه تصمیمی در زندگی دارد خودش جای تریک و تقدیر دارد. ما هم یک رفیقی داریم که معتقد است می‌تواند مشکل اقتصاد ایران را حل کند اما منتظر است رئیس بانک مرکزی زنگ بزند بگوید من استعفا می‌دهم تو بیا. البته مسئله‌ای که این رهبر القاعده دارد این است که حواسش نیست که انتخابات آمریکا پیش‌روست و اوپامسا بای‌بای. آدم قبل از اینکه بخواهد مشکل دنیا را حل کند، بد نیست کمی اخبار نگاه کند تا ضایع نشود. فکر کن القاعده بخواهد برود سر اوپاما را جدا کند، با اتوبوس که نمی‌تواند برود، باید هوایما بلند کند؛ بعد رفت و رفت و رسید به کاخ سفید و دید ای‌بابا! اوپاما نیست و دونالد ترامپ دارد جلوی دوربین شکلک درمی‌آورد. بعد القاعده سرکی را ببرد بگذارد کف دستش؟ این‌همه هزینه کن برو تا آمریکا، معلوم است عصبانی می‌شود و هوایما را می‌زند توی ساختمان مردم.

البته آدم باید منصف باشد. راه‌حل رهبران القاعده راه‌حل غلطی نیست. آنها اعتقاد شدیدی به دیالوگ دارند؛ مثلاً وقتی با شما حرف بزنند و متقاعد نشوند و زبان شما را نفهمند زبان شما را می‌کنند؛ یا وقتی شما باهاشان سر به‌سر بگذارید سر شما را می‌کنند. اینها معلوم است توی بچگی اذیت شدند. خود ما یادمان است یک‌بار وسط مهمانی رقتیم دست‌مان را بشویم، بچه صاحبخانه چراغ را از بیرون خاموش کرد و خندید و دوید و رفت. ما واقعا وسط زمین و زمانگیر کرده بودیم و روابطمان داشت با کل فامیل قطع می‌شد و دست‌مان هم به جایی بند نبود. دقیقا یادمان است که فریاد زدیم ای بچه فامیل... پایم را از اینجا بگذار هم بیرون هم فامیل‌تان را نابود می‌کنم هم سر تو را از تنت جدا خواهم کرد. به‌رحال هرکسی یک‌طوری مشککش را حل می‌کند. ما ماندم چرا آدم‌هایی که عادت به بریدن سر و پرتاب بمب ندارند، مشکلی ندارند. به‌جای آن هر کی آدم قاطی‌ای است افتاده به جان جهان. آیا دوستان‌شان چراغ را روی اینها در کودکی- وقتی دستشویی می‌رفته‌اند- خاموش می‌کرده‌اند، که اینان این‌طور از جهان نفرت دارند؟ ما نمی‌دانیم.

شرق روزنامه

www.sharghdaily.ir

سه‌شنبه ۲۲ دی ۱۳۹۴ • اول ربیع‌الثانی ۱۴۳۷ • ۱۲ ژانویه ۲۰۱۶ • سال سیزدهم • شماره ۲۴۹۳ • ۲۰ صفحه • اذان ظهر تهران ۱۲:۱۲ • اذان مغرب ۳۱:۱۷ • اذان صبح فردا ۵:۴۵ • طلوع آفتاب ۷:۱۴

روزنامه‌فرا

fardashargh@gmail.com

کارتون خواب

مهدی عزیزی

سعید برآبادی: آیا شهروندان می‌توانند فارغ از دولت‌ها به فکر اصلاح شهرهای خود باشند. سیدمحمد بهشتی، رئیس پژوهشگاه میراث فرهنگی سازمان میراث فرهنگی، معتقد است که می‌شود بدون حمایت‌های دولتی، شهروندان مراقب شهرهایشان باشند و از تاریخ، کاشان را مثال می‌زند و کاشانی‌ها را.

آیا ایرانی‌ها تجربه تاریخی بازسازی و حیات‌بخشی دوباره به شهرهای در معرض خطر یا تخریب‌شده خود را داشته‌اند؟

شاهد شایسته‌ای در این زمینه داریم و آن هم شهر کاشان است. سه سال قبل از به‌پایان رسیدن حکومت کریم‌خان زند در این شهر زلزله ویرانگری می‌آید و تمامی شهر تخریب می‌شود و تنها تعداد کمی از ساکنان و بناهایش باقی می‌مانند. کاشان ظرف ۹ سال بعد این فرصت را پیدا می‌کند که به‌طورکامل خودش را بازسازی و احیا کند؛ یعنی در سه سال پایانی حکومت زندیه و شش سال ابتدایی حکومت آقامحمدخان قاجار. اگر نگاه کنید به این برهه تاریخی در می‌یابید که در این ۹ سال دولت‌مردان درگیر مسائل امنیتی و کشوری و دفاع از سرحدات قفقاز و خراسان بوده‌اند و عملاً شهر به دست خود مردم کاشان بازسازی شده است. در همان کاشان، حمله مغول‌ها به سال ۶۲۱ ه‍.ق خسارات فراوانی به همراه داشته اما ما امروز شاهد محراب کاشی زرین‌فام هشتمین که تاریخ ساختش ۶۲۳ ه‍.ق است و هم‌اکنون در موزه برلین نگهداری می‌شود. چنین نشانه‌هایی به ما یادآوری می‌کنند، شهری که به دست مغول‌ها به ویرانی

کشیده شده این توان را دارد که ظرف دو سال روی پای خود بایستد و به چنان شرایطی دست پیدا کند که بتواند محرابی را با آن زیبایی و جلال بیافریند. اینها نشانه‌هایی از نقش مردم ایران در بازسازی و احیای شهرهایی است که در دوره‌ای، در معرض خطر نابودی قرار گرفته‌اند.

امروز چطور؟ شهرهای بزرگ از یک سو با خطر آلودگی هوا روبه‌رو شده‌اند و از سوی دیگر شامل‌شان در حال نابودی است، آیا می‌توانند با اصلاح برخی رفتارها به زنده ماندن امیدوار باشند؟ گاهی خطر آلاینده‌ها خسارتی بیشتر از یک زلزله دارد، گاهی تخریب یک ساختمان یا یک معبر از حوادث طبیعی ویرانگرتر است. اینها خسارت‌های خاموشی دارند و کشتارشان خاموش است و شهروندان هر شهری به مراتب مسئولیت بیشتری برای رفع و حل‌شان دارند. در جامعه شهری اولین رویکردی که باید اتفاق بیفتد، تقاضای اصلاح است که خوشبختانه از نظر من کم‌کم دارد پدید می‌آید، به این معنی که جامعه شهری ما کم‌کم دارد نسبت به خطرات زیستی شهرها واکنش نشان می‌دهد. ۱۰ سال پیش شهروندان ما نسبت به آلودگی هوا و تخریب میراث فرهنگی شهرها، واکنش کمتری داشتند؛ اما امروز انکار سیستم عصبی شهروندی فعال شده است و خطرات را حس می‌کند و تقاضای اصلاح دارد. این علامت خوبی است؛ همان‌طور که برای فردی که سگته کرده، تکان خوردن اعضای بدنش که نشانه‌ای از فلج‌نشدن اوست، خوشحال‌کننده است. اگر این اتفاق نبود، آمیدی برای اصلاح آینده نداشتیم.

اما با وجود میزان بالای آلودگی هوا، هنوز هم

پیشنهاد

نظرخواهی جدید تایم

خرس کوچولو به تصویرگری موریس سنداک، یا آثاری مانند هارولد مدادرنگی بنفش، قورباغه و وزغ، گاوها تایپ می‌کنند، فردیناند گاوی که مبارزه نمی‌کرد، لوراکس، گربه کلاه‌به‌سر، میلیون‌ها گربه، پدینکتون و... تعدادی از

این آثار هستند و جای خوشبختی دارد اکثر این آثار در ایران ترجمه شده‌اند. شرکت در این نظرخواهی شاید برای بسیاری از نویسندگان و همین‌طور مخاطبانی که خواننده این آثار بودند، جالب باشد. تاکنون «درخت بخشنده» در صدر استقبال مردم قرار دارد و همین‌طور در رده بعدی «جزیره وحشی‌ها» است. البته کتاب‌های دیگری مانند «شب به خیر ماه»، «الکساندرو...» و «مادلین» جزء آثاری است که در نظرخواهی مورد توجه قرار گرفته‌اند. این نظرخواهی درباره کتاب‌های نوجوانان هم اتفاق افتاده است.

سامسونگ

SAMSUNG

SUHD TV^{4K}

بیشتر ببینید، بهتر حس کنید

فقط با ضمانت **۸۲۵۵-۰۲۱** سرویس

JSC10000
88"/78"